

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige, at det er min klare opfattelse, at de danske soldater gør en dygtig indsats i Irak, og at de i forbindelse med den militære indsats også deltager i genopbygningen af Irak. Jeg er glad for, at de gør begge dele.

Der er ingen grund til at skjule, at der har været vanskeligheder ved at få ikkemilitære samarbejdspartnere, bl.a. private organisationer, til at deltage i genopbygningsarbejdet på grund af frygt for sikkerheden. Det ville selvfølgelig have været det ideelle. Men når de nu ikke er der, så synes jeg, det er godt og rigtigt, at danske soldater har deltaget i forskellige former for genopbygningsarbejder, veje, skoler, opbygget samarbejde med lokalbefolkningen. Jeg har selv været i Irak at besøge soldaterne og set det dygtige arbejde.

Men jeg er da ikke i tvivl om, at det til stadighed kan forbedres, og det har jeg også forstået på de militære ledere dernede at det bliver til stadighed. Og i det nye forsvarsforlig har vi jo øget den sum penge, som soldater, der er ude i internationale operationer, kan bruge til militært/civilt samarbejde, herunder genopbygning af det land, de er i.

Formanden:

Der er et spørgsmål mere fra hr. Mogens Lykkeitoft.

Mogens Lykkeitoft (S):

Jo, men jeg mener jo, at den konstatering, som Jesper Burlin gør, nemlig hvad vi faktisk har kunnet gøre med den form for indsats, der har været i gang indtil nu, burde give statsministeren anledning til meget mere konkrete overvejelser om, hvordan Danmark kunne have en bedre profil, en anden profil end at blive opfattet af det meste af det irakiske samfund som en del af en besættelsesstyrke.

Derfor vil jeg egentlig helt konkret spørge statsministeren: Er der nogen overvejelser i retning af, hvis FN kan få en stærkere rolle, at flytte det danske engagement over til i langt højere grad at være knyttet direkte til en FN-indsats, som selvfølgelig vil have brug for en militær muskel og en militær beskyttelse, men som har en meget mere effektiv civil og humanitær indsats i sig?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Mogens Lykkeitoft gør sig skyldig i en stor, stor misforståelse, når han kalder den danske tilstedeværelse i Irak for en besættelsesstyrke. Det er der aldeles ikke tale om. De danske soldater er der på anmodning fra den irakiske regering med opbakning fra FN. Det er ikke en besættelsesstyrke, det er en sikrings- eller stabiliseringsstyrke, som hjælper den irakiske regering med udviklingen frem mod demokrati.

Jeg har forstået, at Socialdemokraterne i morgen støtter forlængelsen af de danske soldaters tilstedeværelse i Irak med det mandat, der nu er givet her. Hvad der så skal ske, når vi engang skal til at genoverveje situationen i forbindelse med udløbet af det mandat, som vi nu forlænger, afhænger jo fuldstændig af situationen i Irak. Og det er der ikke taget stilling til på nuværende tidspunkt.

Formanden:

Så er det hr. Jan Trøjborg som medspørger.

Jan Trøjborg (S):

Det er jo ganske rart at have statsministeren i spørgetiden til en debat om Irak, for jeg synes, det er fint at benytte lejligheden til at kigge lidt fremad.

Derfor vil jeg gerne berøre det kontroversielle spørgsmål, der er i forbindelse med et dansk bidrag til koalitionen indsats i Irak, nemlig at der er tale om en FN-autoriseret, men amerikansk ledet indsats. Derfor er spørgsmålet meget krysklart: Har regeringen overhovedet nogen indflydelse? Hvis regeringen har en indflydelse, vil den så bruge den indflydelse i forhold til koalitions partnere på at få ændret dette kontroversielle forhold fra at være amerikansk ledet under FN-autorisation til hurtigst muligt at bevæge sig i retning af, at det her ikke alene er en FN-autoriseret aktion, men også en FN-ledet aktion?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hvad der kan ske hen ad vejen, tør jeg da ikke sige i dag. Jeg synes, det afhænger utrolig meget af sikkerhedssituationen i Irak. Nu er første skridt altså at få gennemført demokratiske valg i januar. Det videre forløb synes jeg afhænger ganske af, om det lykkes at få skabt ro, stabilitet og sikkerhed i Irak, så irakerne gradvis kan blive herrer i eget hus. Det er jo simpelt hen det, der er målet.